

REDACTIA

Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 .
pe 1/4 an 5 .
de 1 luna 2 .

N. fr. de Duminică pe an
4 coroane.Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrisuri nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un sir armoni: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Scrisori neofrancați nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

„Rostul“ maghiarisărei.

Fost-au în țeara aceasta oameni luminați la cărna statului, oameni care și-au dat seama de situația și condițiunile de existență ale țării ca organism politic și după o chibzuită judecată sau divinațiune, pus-au temeliile pentru dezvoltarea ei viitoare.

Dar, filosofia ne învață că există condițiunile, atât în viața universului, cât și în cea omenească și în cea politică și socială.

S'a ridicat deci și în viața statului ungar și se găsește azi la suprafață undă, pe care mai bine o putem caracteriza prin formula cu care mi-o prezintă un reprezentant al actualității suprafețe:

„E o chestie de existență pentru națiune (maghiară) — zice dl Halász Ferencz, în cartea sa: „Instrucțiunea de stat a poporului“ — ca pe întreg teritoriul regatului ungar să se întărească și să se unifice națiunea maghiară în limbă și simțiri și să devină unitară; ear' ajungerea acestui scop nu este posibil decât printr-o instrucțiune populară bine organizată. Cine știe câtă vreme vom mai avea timp de pace, pentru a putea realiza clădirea complectă a statului național maghiar? Ușor ar putea deveni fatală această muncă, dacă înainte de rezolvarea problemei, ar da peste patria noastră o zguduitură.“

Așa vorbește dl Halász Ferencz, consilier în ministerul de culte și instrucțiune publică; și noi împărtășim grijorarea d-sale în ce privește viitorul, — dar' tocmai pentru a pregăti țeara în fața unei eventuale „zguduituri“ și pentru a se pune stăvilă unei mistuirii sufletești, — ia-nțite cu musturarea de cuget, ca în cazul durerilor și indoielilor reflexiuni ale autorului din orbă, întrebăm:

„E o chestie de existență pentru națiune (maghiară) ca pe întreg teritoriul regatului ungar să se... unifice națiunea maghiară“...?

Pentru a nu folosi, drept răspuns, argumente proprii, filosofico-speculative sau politico-sociale și pentru a răspunde prin glasul unui maghiar, bine apreciat pentru studiile sale, studii de o temeinicie incontestabilă și basate pe date statistice, pe omfere, citez aci pe Dr. Czirbusz Géza (Magyarország a XX. évszázad elején I. 424):

„(Societatea ungară) a fost mozaic în curs de o mie de ani și va fi și de acum înainte, cu atât mai mult, cât se ascuțesc contrastele naționale și confessionale. Nu numai divergența după naștere, cultură și avere se desbină în grupe, ci modul de câștigare a existenței, religionea și deosebirea de limbă ridică ziduri aproape inexploabile. Problema unificării sociale la noi e mai grea decât orice altă problemă și după parerea mea nu se poate rezolvi... Maghiarul în întăritul rind este finut să-și păstreze în patria sa individualitatea națională, cultura și primatul politic, numai după aceea se poate gândi la extensiune și la unificare socială, dacă aceasta are mai fi cu putință. Sociologii nu o admit; dar e fapt, că un războiu ne-

norocit dă grămadă toate cuceririle lui Francisc Déak și ale Ungariei moderne.“

Ca să redăm în resumat concluziunile studiului d-lui Czirbusz, în această privință, mai cităm următoarele (p. 391):

„Maghiarisarea e un curent politic-cultural, dar nu e o prefacere organică (de sânge)... Din întreaga populația țării care trece peste 19 milioane, 10,175.514 știu ungurește; dintre nemaghiari 1,433.213 știu ungurește (după statistica oficială!), ear 9.079.45 nu știu ungurește. Intre astfel de împrejurări e foarte problematic de a vorbi despre stat național maghiar. Să rămânem numai pe lângă statul de drept!“

În fața unei astfel de formule pozitive, oare nu apare din ce în ce mai clară devisa întemeietorului acestui regat: *Regnum unius lingue turpe et imbecillum est?*

Nu apare într-o lumină din ce în ce mai strălucitoare opera lui Déak și Eötvös, pe care epigonii vor s'o înlocuiască cu „idea de stat maghiar“ nejustificată nici prin tradiție, nici prin lege, nici prin evoluția firească a acestei țări?

„Idea de stat maghiar“, abandonată până și de Kossuth Lajos, idolul și prototipul șovinist, în momentele de grea cumpănă ale cauzei pentru care ridicase steagul rebeliniei maghiare, a ajuns să fie astăzi mijloc de terorizare în jos și de presiune în sus!

Și acestul „Moloch“ se jertfește până și ridicarea nivelului cultural și moral al poporului, — caci în răspândirea lumii maghiare, în zările ungurești, nu odată cetim: „Lozinca învățătorului maghiar este națiunea maghiară unitară și indisolubilă“...

Fără îndoială, ne găsim în fața unei situații artificiale, în care ideea conservării proprii se confundă cu ideea zdrobirei — pacnicului „vrăjmas“.

Dar e fatal ca dintele vremii să distrugă păienjeniișul de pe ochii șovinistii — d. ex. cartea lui Czirbusz — și ca Maghiarii ighemoni să-și reamintească și să-și dea seama odată de înțeleptele întocmiri ale marilor bărbați de stat din trecut, procedând în cărmuirea țării după învățăturile și întocmirile acelorora.

Căde-va în abis unda azi viciată și saturată de șovinism, pentru a se ridica sub goana vântului duhului vremii unda respectului întocmirilor firești și realelor interese ale țării și neamurilor ei.

Dacă nu cei de azi, cei de mâine își vor da seama, sperativ, fără de a aștepta „ceasul al XII-lea“, că nu e primejdie nici pentru neamul unguresc și cu atât mai puțin pentru patria noastră, în nerăsturnabila realitate, în adevărul de veacuri, că Ungaria este stat poliglot și că precum și celelalte naționalități în felul lor sunt și vor rămânea, noi Românii români suntem, și români vom rămânea aici, în patria noastră, ear opintirile șoviniste praf și pulbere sunt: „*Pur és hamu vagymuk.*“

Sever Secula.

M. Sa Monarchul și Fejérvary. Ziarele maghiare din Budapesta aduc știrea, că M. Sa Monarchul a aprobat modificările introduse de Fejérvary în proiectul de lege militar, precum aprobă în princip și reducerea la doi ani a serviciului militar.

OMAGII

nou alesului episcop Vasile Mangra.

Cu privilegiul adunării despărțimintelui Buteni a Reuniunii învățătorilor români gr.-or., în ziua de 10 Noembrie s'a trimis nou alesului episcop următoarea telegramă:

Ilustrații Sale Domnului

Vasile Mangra

alesul Episcop al Aradului și vicar episcopesc în Oradea-Mare.

Învățătorimea română gr.-ort. din tractul Butenilor, întrunită azi în conferință, în comuna Almaș, Vă felicită din toată inima și cu recunoștință omagială, exprimându-și dorința de a Vă vedea în cel mai apropiat timp ocupând tronul episcopesc al diecesei noastre mult cercate, la care votul poporului cu entuziasm V'a chemat.

Piara uneltirile păcătoase și soarele dreptății să strălucească asupra bisericăi noastre străbune, sub oblăduirea înțeleaptă a marelui Arhiepiscop Vasile, la mulți ani!!

Almaș, 10 Nov. st. n. 1902.

Nicolae Boșcaiu, Corneliu Novac,
președinte, notar.

Pr. Cornel Lazar.

Să luăm aminte!

La tribunalul din Timișoara cu adevărat s'au acumulat procesele intentate de Români. Toate pentru calomnie și vătămare de onoare. Cine crede însă, că avem aici de a face pur și simplu cu chestiuni cari privesc câte-va persoane numai, acela ori că nu-și dă seama de cele ce se întâmplă, ori că dinadins nu vrea să priceapă însemnătatea socială a lucrurilor.

Să vedem numai, ce s'a petrecut?

O foaie obscură din Timișoara, de care magnatul Dr. Iosif Galu s'a lăpădat cu ostentație, cu scrisorile careia nu se găsește Român cinstit să se solidarizeze, de vre-o patru ani încoace s'a năpustit asupra noastră cu o furie adevărat animalică, cu o lipsă de rușine uimitoare, cu o temeritate ne mai văzută.

Cetitorii ne sunt martori, că ni-am văzut de treabă și balivernelor greșoase nu li-am dat decât însemnătatea ticăloșiei la care a răspunde este a te cobori.

În preajma alegerii de episcop situația s'a schimbat însă.

Devenise secret public, că prin foaia murdară dela Timișoara vorbește nu un redactor cu respect pentru libertatea tiparului, ci grupa de Români cari căutau să reia stăpânirea bisericăscă perdută. Ei își angajaseră adică un bățut de soarte, un condeiu simbriaș, care pentru bani nu este infamie destul de mare să n-o săvârșească, care libertatea presei consideră drept licență de a nu respecta nimic.

În asemenea împrejurări, natural că aceia dintre noi, cari în virtutea poziției lor sunt mai expuși, s'au simțit îndemnați să intenteze proces. În cele din urmă să tot stai în bătaia focului și să nu-l deferți justiției pe cel ce într'un chip necinstit tratează viața ta publică, este a cere prea multă răbdare.

Luni de zile, ba aproape un an a trebuit însă până ce calomniatorul să fie adus înaintea tribunalului, deși avea a face cu un avocat de statură și forța dl-ului Dr. Ioan Suciu. În intervalul acesta în foia revoiver orgia se continua și luat-a proporții, încât până și un ziar unguresc din loc a vestejit miserabilitatea ce, în cele din urmă, se comitea asupra caracterului recunoscut puritan chiar de adversarii: asupra lui Dr. N. Oncu.

Hienele, cum le numisem, nu s'au dat în lături nici dela înfricoșata crimă de a căuta să angajeze mărturii mincinoase prin lupanare. N'au respectat bătrânețe, nu viață petrecută în luptă pentru binele obștesc, nu muncă cinstită și rodnică, nu sanctuar familiar! Ci au urmat cu fără-de-legile monstruoase. După alegerea de episcop mai ales și după ce Sinodul Episcopesc confirmase canonicște pe cel ales, furia lor a trecut ori-ce margine și numai din punct de vedere patologic s'ar mai putea trata *insanity moral* în care se tăvălesc.

Se înțelege, că ținta atacurilor nedemne a fost cel mai sus pus între noi, cel cărui Diecesa Aradului trebuie să-i mulțumească mai mult că a scuturat jugul domniei fanariote; cel care din călugăr simplu, cum l'a ținut Mețianu, ajuns-a episcop ales și confirmat de *supremele* noastre foruri bisericești. Și s'a întâmplat că trei judecători maghiari din Timișoara așa să creadă: inculpatul simbriaș al „neamurilor“ deși n'a dovedit nimic, a fost însă de bună-credință, socotea că servește binelui public când scornit-a atâtea murdării împotriva episcopului ales și confirmat în mijlocul însuflețirii rare a poporului român drept-credincios... Nu l'a pus deci sub acuză. Afacerea vine însă în discuția Tablei, carei se înaintea apelată.

A fost însă destul opinia a trei judecători maghiari, pentru-ca vlăstarii „neamurilor“ și cei *asociați* spre satisfacerea intereselor „multifarii“, să iubeze și cu o desinvoltură condamnată să vestească glorie: *intervind* adică opinia juzilor și scriind, prin zările maghiare, că unele nemernică scapă pentru-că ce a zis — a dovedit. Nu bunăvoința l'a scapat — deocamdată — ci adevărul ce a ieșit la lumină. Aceiași vlăstari și toate zările lor, tac însă asupra faptului, că dinaintea altor trei înfățișăși, odiosul a căutat să scape — făcându-se bolnav, dar' medicul a constatat că e simulare la mijloc; prin urmare tribunalul a decis ca să fie adus cu forța brachială la pertractare...

Nu cu inculpatul păcătos vrem să se judece însă aci. În cele din urmă pentru noi, nici pentru soarta românească decizător nu poate fi soarta unui nefericit care fiindcă n'are nimic de pierdut, nu cruță ni-

mic. Ci însemnătatea socială a afacerii rezidă în faptul, că dignitari bisericești iau așa zicând pe față protecția ciumatului. Arhimandritul Hamsea din partea a doi amici ai săi a fost făcut atent să nu-și caute de lucru cu un individ care numai com-promite poate. Și totuși de-atunci coaci de câte-ori vagabundul n'a dat oaspele Prea Cuviosului stareț dela H. Bodrog? Și de când are a face cu tribunalul din Timișoara, individul în chestie, adăpost cald găsește la protopopul Dr. T. Putici, cumnatul fraților Hamsea, ba în chip grațios, oferitu-s'a ca martor de prota, figurând alături cu o prostituată... E ceva ce nu se poate pune pe hârtie...

Oare în societatea românească simțul de onoare să nu fie îndestul de treaz pentru a osândi pe cei cari în dorul lor de răsunare nu mai au margini? Oare în corporațiunile noastre bisericești să nu se găsească chip și putere de condamnare a celor-ce cu atâta lipsă de pudoare poartă insignii bisericești?

Când izbucnește pe undeva ciuma ori holera, statele ridică îndată carantină. Numai astfel se poate stavili întinderea infecțiunilor.

Ceea-ce a determinat intentarea proceselor dela Timișoara este o infecție pe corpul națiunii române. Așa arme de luptă, și încă în biserica, nu s'au mai folosit. A nu desființa pe cei cari astfel înțeleg sfințenia talarului, este să se admită crima în locul virtuții.

Și încă ceva: atitudinea ziarelor dela Brașov și Sibiu.

Cum? Ele nu știu ce s'a scris în fișuca timișoreană? Nu au cunoștința de peceinginea dela Timișoara? Și n'au un singur cuvânt de dojană la adresa celor cari prin neagră calomnie socot să distrugă caractere, să sâgduie încredere și în inimi să verse picături de venin?...
Chiar zilele acestea un preot din tractul Timișorii își spunea:

„Nu e aci vorba de persoane. Un Mangra tot sus are să stea în sufletul nostru cari văzutu-l'am întotdeauna pe calea virtuții, luptând pentru bine. Și nici o să scadă stima noastră față de un Oncu, bărbat de mare aș dori sute și miș neamului nostru. Ci e vorba că se otrăvește poporul! Foaia dela Timișoara este spriginită din oficiu, e abonată de toate primăriile și mai deunăzi un pocăit, venit de dela Curtici, tocmai arătând foaia murdară, organ al protopopului nostru, făcea propagandă, zicând sătenilor: Uite, ce episcop v'au ales!”

Și chestia așa se pune: lupta pornită la Timișoara nu poate avea ca efect nimicirea unor persoane, căci acestea sunt sub scutul virtuții și caracterului lor integru, dar lupta asta mizerabilă da, poate să aibă ca rezultat distrugerea în sinul poporului, sgu-duirea așezămintelor noastre scumpe și inveninarea, cine știe pe câtă vreme, a vieții noastre publice.

E clar deci, că Românii cu simț de onoare și cu dor pentru binele public numai repulsiune pot să aibă față de banda neagră din Timișoara.

Russu Șirianu.

Din Dietă.

— Ședința din 1 Decembrie. —

Ședința începe sub o dispoziție monotonă, somnoroasă. În șirele rărâte ale deputaților e o plictiseală apăsătoare, singur oratorul Barta Odön vorbește lung și încet, ca și un ve-

cinic ticăit de ceasornic. Și a vorbit până la sfârșitul ședinței. Tocmai bine adormise jumătate din ascultători, ear cealaltă jumătate era pe cale să adoarmă când deodată *Gabányi Miklós* bătrânul secuui, îi trezește pe toți cu o întrerupere cară a produs mare ilaritate.

Barta citea din *B. N.* ziarul lui *Vészi* un articol referitor la convențiile comerciale, despre care zicea că e absurd.

Gabányi Miklós: Auzi măi *Vészi*? (Ilaritate generală).

A luat apoi cuvântul *Vészi József* în chestiune personală, spunând că nu primește lecții del *Gabányi*, pe care kossuthisti îi asmuță în contra lui.

Dup'aceea președintele închide ședința.

SCRISOARE DIN BUCUREȘTI.

— 30 Noemvrie.

Deschiderea Corpurilor legiuitoare. — Demisia d' lui Aurelian. — Constituire.

Vineri la 15 Noemvrie v. s'au deschis Corpurile legiuitoare române cu ceremonialul obișnuit. Mesagiul, prin care M. Sa Regele a deschis înaltele Corpuri, îl veți fi citit deja; a fost primit cu mare însuflețire. După citirea Mesagiului, ședința s'a ridicat rămânând ca membrii celor două Corpuri, Senat și Cameră, să se înțeleagă asupra alegerii birourilor.

Nainte de deschiderea Corpurilor legiuitoare, dl *P. S. Aurelian* și-a dat demisia. Până la numirea unui titular interimatul va fi ținut de dl prim-ministru *D. Sturdza*.

Vineri după amiază s'a ținut la Senat o consfătuire a majorităților celor două corpuri.

Ată ce scrie despre această consfătuire „*Voința Națională*”:

Consfătuirea a fost presidată de dl senator *P. Orbescu*.

Cel dintâiu a luat cuvântul dl președinte al consiliului și șef al partidului național-liberal *D. Sturdza*.

D să începe amintind că „tocmai acum două ani, la 15 Noemvrie 1900, se deschidea sesiunea ordinară a parlamentului conservator, sesiune în care, după lungi dezbateri, partidul acela a trebuit să se retragă de la guvern fără a putea scăpa țara de deficiturile ce apăseau asupra tesaurului public și bugetului, — în fața falimentului Statului ce ne amenința.

„În fața scăderii încrederii străinătății, în fața deficitelor de 71 milioane, în treaga noastră poziție financiară și politică era în joc.

„S'ăbise încrederea străinătății în putința noastră de a face față angajamentelor luate.

„O asemenea lovitură grea se repară foarte anevoie și încă până astăzi nu ne-am restabilit pe deplin — dovadă că știri din cele mai calomnioase continuă a alarma pe detentorii de rentă română din străinătate și provoacă o scădere a cursurilor rentelor noastre.”

Apoi după-ce dl președinte al consiliului expune opera săvârșită până acum, insistă asupra celor ce ne mai rămân de făcut și în special:

„Budgetul de cheltuieli să-l menținem la același cifră fixată în sesiunea din primăvara anului 1901, adică la 218¹/₂ milioane — să-l menținem la această cifră cel puțin timp de 4 ani.

A doua chestiune, foarte importantă, este cum avem să dispunem de escedentele bugetare. Trebuie să dispunem de ele astfel în cât, și în conștiința țării și a străinătății, să apărăm ca niște oameni de ispravă nu numai din cauza încercărilor prin care am trecut și pe cari le-am învins, dar să apărăm încă și mai cuminți după-ce le am învins.

Am învins prin noi înșine.

Am izbucit a lichida și ultimul rest din deficiturile din trecut, rambursând prin anticipație avansul de 17 milioane pe care ni-l făcuse sindicatul de bănci acum câte-va luni.

„Dar — termină dl prim-ministru — cu aceasta nu am eșit încă cu deservirea din

situațiunea critică în care ajunsese țara. Deservirea operelor începute cere ca partidul național-liberal să rămână strins unit și să nu imitate neînțelegerile și frecările din partidul conservator.”

Cuvîntarea d' lui *Dim. Sturdza* a fost foarte des și foarte viu aplaudată.

Di V. Lascar, adresându-se majorităților, le invita să mulțamească fraților din guvern cari au condas așa de bine afacerile statului și au muncit muncă grea și de care putem fi mândri, căci a fost încununată de cel mai deplin succes.

Acum doi ani — zice dl *Lascar* — falimentul bătea la ușă, ear astăzi plătim prin anticipație 17 milioane!

Oratorul arată apoi că „nu numai țările balcanice ne iau de piidă, dar chiar și state mari occidentale ca bogata Franța, în care mulți oameni de stat, financieri renumiți, nu au decât cuvinte de laudă pentru noi.”

Reușita deplină și toate măsurile salvatoare se datoresc în primul rând șefului guvernului și șefului partidului. Dar pe lângă opera mare financiară, nu s'au perdut din vedere nici celelalte treburi, nici celelalte ramuri de activitate națională.

„Așa de piidă, la ministerul de culte, un bărbat modest și muncitor s'a ocupat cu organizarea banilor poștaliere ca să scape pe țaran de nevoi, cu toate că o asemenea chestiune nu era de resortul său. Și tot acest bărbat modest și muncitor, făcându-se sentimentul datoriei și conștient de răspunderea ce are, caută să dea o altă direcțiune mai practică învățământului nostru.

„Guvernul liberal se spriguștie pe încrederea deplină a întreg partidului și țării: văzând cum la apelul șefului au răspuns imediat băibați ca dl *Eug. Stătescu*, *Em. Costinescu*, *G. Pallade*, luptătorul de frunte care a primit să privegheze alegernie comună ce s'au săvârșit în așa înșite și libertate încât au trebuit să fie recunoscute ca atare de toată lumea.”

Continuând într'o altă ordine de idei, oratorul zice: „Nu suntem asiatici, după-cum unele ziare străine ne acasă; legislația noastră nu e „barbară” și vom dovedi aceasta la timp; până atunci lasă, trebuie să se știe că nu urim pe străin, ne iubim țara cu pasiune... Și să se mai știe că nici într'o altă țară, străinii nu se bucură de o ospitalitate mai largă și nu prosperă în cea mai deplina măsură, ca în țara noastră.”

Apoi, trecând la atacurile și limbajul ținut împotriva noastră de conservatori, oratorul se resumă astfel: „Ați îndreptat finanțele, lăsați-n pe noi — ni-se zice — acum e rîndul nostru... ca să le stricăm din nou!” Dar noroc că s'a făcut de stătearea, experiența și țeara știe la ce are să se aștepte dela adversarii nostri.

După ce în sfârșit, accentuează că în partidul liberal nu are și nu trebuie să fi nimeni nemulțumit, dl *Vasile Lascar* termină în unanimitate și între aplausuri, zicând: „*Di Sturdza*, dacă nu avem toți capacitatea și puterea d-tale de muncă, simțim și noi ca d-ta și vom ști cel puțin să te urmăm!”

Di Al. Radovici se unește în totul la cele spuse de dl *Lascar*, și asigură pe guvern de tot concursul său, precum și al tinerilor întrați mai de curând în partid.

Di M. Perekyde, președintele Camerei ține apoi o inimoașă și aplaudată cuvîntare pe care o resumăm în următoarele:

„Ce sentimente animează Camera, vi-le-a expus colegul nostru dl *V. Lascar*.

La apelul dlui președinte al consiliului, va fi de ajuns să răspundă să nu se îndoiască de sentimentele și concursul Camerei, cari le va avea cu siguranță.

Deputații se întorc după ce au stat timp îndelungat în contact cu alegătorii cari de curând și au manifestat în chipul cel mai categoric voința ca dl *Sturdza* să desăvârșească opera începută.

Camera e pătrunsă de necesitatea de a se ocupa numai de interesele mari și permanente ale țării și tineri și bătrâni vor acorda toată încrederea și tot sprijinul lor guvernului.

Eri s'au ales apoi birourile celor două corpuri legiuitoare.

La Cameră președinte a fost ales dl *M. Ferechide* cu unanimitatea voturilor exprimate, fiind 7 buletine albe dintre cele 120 date.

Vicepreședinți au fost aleși d-nii *D. Protopopescu*, *V. G. Morțun*, *St. Șendrea* și *Em. Porumbaru*.

La Senat președinte a fost ales dl *P. S. Aurelian* cu unanimitatea de 78 voturi.

Vicepreședinți au fost aleși d-nii *P. Poni*, *Al. Nicolaid*, *M. Schina* și *Gr. Macri*.

DIN ROMÂNIA.

Membrii comisiunii austro-ungare, cari vizitează porturile noastre, vor fi primiți mâine, Duminică, la orele 2 după amiază, în audiență de M. S. Regele.

D. M. de Giers, noul ministru plenipotențiar și trimis extra-ordinar al M. S. Țarului în București, a fost primit Sâmbătă seara la orele 6 în audiență de dl ministru al afacerilor străine *Ioan I. C. Brătianu*.

D-ra Agata Birsescu va avea numai în două piese în această primă serie a reprezentațiilor anunțate cu concursul d-sale, și anume în „*Macbeth*” și în „*O letta*” de *Sardou*.

Marți 26 Noembrie d-ra *Birsescu* va apărea în rolul „*Odette*”, o creațiune în care acum doi ani a reputat un succes neîntrecut și care a fost primită de publicul nostru cu entuziasm.

După această reprezentație, prima serie a reprezentațiilor d-rei *Birsescu* se închide. A doua serie va începe în Februarie, când d-ra *Birsescu* va apărea în piese noi, printre care: „*Contele Essex*” și „*Pentru Copii*”.

În urma numeroaselor cereri ce s'au făcut și a succesului obținut cu baletul organizat pentru prima oară în această stațiune direcția teatrelor a decis să dea din nou în matinele de Duminică piesa „*Ocolul Pământului*”.

DIN BUCOVINA.

Instalarea noului metropolit român. Estă câte-va amănunte asupra sărbării ce a avut loc Duminică la Cernăuți cu ocazia instalării mitropolitului Repta:

După ceremonia oficială din catedrală, după amiază la orele 5 s'a dat un prânz în sala sinodală și în sala roșie de alături a palatului mitropolitului, la care au fost invitate 350 persoane. Musica reg. Nr. 41 a concertat în tot timpul dineului. Primul toast l-a ridicat mitropolitul *Dr. de Repta*, pentru *Majestatea Sa*, apoi luă cuvântul, președintele țării *Gronul Bourguignon*, care a zis următoarele:

„Numirea ce s'a făcut la scaunul mitropolitului în mitropoliea u. Cernăuți, este pentru biserica gr-or. fără îndoială un eveniment de mare importanță, și aceea ziua de astăzi în care nou numitul Arhiepiscop a fost instalat în mod solemn în demnitatea înaltă bisericească, cu drept cuvânt este sărbătoare de populația gr-or. a țării.

„Evenimentul acesta e însă de mare importanță chiar și pentru țeară, de oare-ce majoritatea covârșitoare a locuitorilor țin de biserica gr-or., care în urma numărorașelor și însemnatelor creațiuni pe terenul religios și cultural, ocupă aci o poziție atât de eminentă, încât binele s'au răul bisericești trebuie să aibă o înțierire mare prosperării întregii țări.

„Estă de ce și cei-alți locuitori ai țării iau parte sinceră și cu atât mai cordială la bucuria populației gr-or., cu cât ei nutresc față cu I. P. S. Sa cele mai vii simpatii și o stimă deosebită. I. P. S. Mitropolit și aceste strigăte exprimă dorința cea mai sinceră, ca dinsul să aibă parte de a administra înalta sa funcțiune încă ani îndelungași sub scutul providenței divine, bucurându-se de grația și încrederea deplină a Majestatei Sale și de iubirea și stima dieceselor sale.

„Cu această dorință să ridicăm și noi domnilor, paharele și să strigăm: I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Bucovinei și Dalmației! Lebe horh! Să trăiască! Mnojah! lita!

Mitropolitul mai luă încă odată cuvântul, vorbind despre strinsa legătură între...

După aceasta, în numele populației... paharul căpitanului țării Lupul...

În numele armatei a ridicat un toast...

Pe urmă a vorbit Gh. baron de W...

La orele 8 i-s-a făcut mitropolitului...

Între numeroasele felicitări, mitro...

Drama din Etretat.

Am anunțat și noi ieri, că Curtea cu...

Drama aceasta emoționase la timpul...

Ziaristiții, care vorbisera cu d-na David...

Biletele deja cu zile înainte erau toate...

Când presidentul a deschis pertractarea...

După luarea naționalului, s'a cetit...

Cercetarea a constatat că pictorul Sindou...

— Onorabil domn, d-ta ești un om...

După aceea a cumpărat un revolver, pe...

— Vino imediat la Paris. M'am în...

Doamna David la aceasta a răspuns:...

Pictorul a răspuns prin două depeșe...

— Purtarea ta e ridicolă. Nu mă...

Femeea la asta din nou a răspuns:...

— Imposibil. Sunt bolnavă. Venirea...

— În același timp a depeșat și bār...

— Te rog vină mâine, îndată ce se...

Avisează-mă. Nu te neliniști. Voi...

Nehotărârea lui Sindon între 18, 19...

Acum amândoi neagă, că afară de...

Sindon la întrebările președintelui...

— Dl David — zice pictorul — in...

Pictorul neagă că ar fi avut relații...

— A scris — anunță presidentul —...

Urmează martorii. Toți spun că între...

NOUȚĂȚI.

ARAD, 2 Decembrie n. 1902.

Stire senzatională a sosit ieri după...

Un roman de dragoste tragic. O fată...

Bérczy Iuliska îi e numele. Tatăl ei...

multă ingrigire, dintre ei Iulia absolvat și...

Rudelor li-a bătut la ochi absența...

Oamenii poliției li-au căutat buzuna...

Kecskeméty prins! Asta e știrea...

Omoritorul factorului postal din Cluj...

Alcoolismul în Belgia. Un ziar...

Folosele telegrafiei fără sîrmă.

Un roman de dragoste tragic. O fată...

bordul vasului. În momentul acesta bolnavul...

Veneția înghețată. De câteva zile...

Pe locul unde a fost clopotnița Sf. Marcu...

BIBLIOGRAFIE

Au apărut: Din compozițiile lui Ciprian P...

Carte de compunere pentru școlile...

Atât Cursul I care costă 50 fl. cât și...

PARTEA ECONOMICĂ.

Table with market data: Prețul spiritului din Arad, Bursa de grâne din Budapesta, Bursa comerțului cu porci din Kőbánya.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici-Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Avis cultivatorilor de vii! Dl. Investigator Iuliu Vuia...

Loc pentru cele mai ieftine cumpărări: sâpun aromat, parfumării, articoli pentru...

